

بررسی اثر سطوح مختلف کود گوگرد بر عملکرد کمی و کیفی گیاه دارویی اسفرزه (*Plantago ovata* L.) در شرایط تنفس خشکی در منطقه بلوچستان

محسن موسوی نیک^{*}

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۰۷/۲۸

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۰۲/۱۶

چکیده

مدیریت مصرف انواع کودهای شیمیایی از لحاظ تأثیرات زیست محیطی و عملکرد کمی و کیفی گیاهان دارویی به ویژه در مناطق خشک و نیمه-خشک ایران حائز اهمیت می‌باشد. بدین منظور، در تحقیقی اثر سطوح مختلف کود گوگرد بر عملکرد کمی و کیفی گیاه دارویی اسفرزه (*Plantago ovata* L.) در شرایط تنفس خشکی در منطقه بلوچستان به اجرا درآمد. آزمایش به صورت کرت‌های خرد شده در قالب بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار در سال زراعی ۱۳۸۸-۸۹ در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی بلوچستان واقع در شهرستان ایرانشهر انجام گردید. در این آزمایش رژیم‌های مختلف آبیاری شامل هشت، پنج و سه بار آبیاری در طول فصل رشد به عنوان تیمار اصلی و چهار سطح گوگرد شامل صفر، ۱۵۰، ۷۵ و ۲۲۵ کیلوگرم در هكتار به عنوان فاکتور فرعی در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد که دور آبیاری بر عملکرد دانه و بیولوژیکی معنی دار بود، به طوریکه بیشترین عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیکی از تیمار هشت بار آبیاری در طول فصل رشد به دست آمد، همچنین این صفات تحت تأثیر سطوح مختلف کود گوگرد فرار گرفته و بالاترین میزان عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیکی اسفرزه از تیمار ۲۲۵ کیلوگرم گوگرد حاصل شد. بالاترین شاخص برداشت و بیشترین میزان وزن هزار دانه، تعداد دانه در هر سنبله و تعداد سنبله در بوته به ترتیب از تیمارهای هشت بار آبیاری و مصرف ۲۲۵ کیلوگرم گوگرد در هكتار حاصل شد. بیشترین ارتفاع بوته از تیمار هشت بار آبیاری و تیمار ۲۲۵ کیلوگرم در هكتار حاصل شد که اختلاف معنی داری با سایر تیمارها داشت. بیشترین درصد موسیلاز و غلظت پرولین از تیمار سه بار آبیاری و بیشترین میزان عملکرد موسیلاز و غلظت کربوهیدرات از تیمار هشت بار آبیاری در طول فصل رشد به دست آمد. در بین تیمارهای کود گوگرد نیز بالاترین مقدار تمامی این صفات از تیمار مصرف ۲۲۵ کیلوگرم کود گوگرد حاصل گردید. عملکرد دانه با تعداد سنبله در بوته، تعداد دانه در سنبله، وزن هزار دانه، عملکرد بیولوژیکی و عملکرد موسیلاز همبستگی مشت و معنی داری داشت.

واژه‌های کلیدی: دور آبیاری، عملکرد، کود گوگرد، گیاه دارویی، موسیلاز

عمل دفع نرمال را تحریک می‌کند. همچنین نتایج بعضی از تحقیقات حاکی از نقش آن در کاهش کلسترول خون می‌باشد (Omid Beygi, 1995).

مقدمه

با توجه به اهمیت گیاهان دارویی در تأمین سلامت جامعه و ایجاد تنوع کشت در سیستم‌های کشاورزی، تحقیق در ارتباط با شناسایی و معرفی گونه‌های قابل کشت از وظایف محققین به ویژه در مناطق دارای شرایط اقلیمی بحرانی می‌باشد که می‌تواند زمینه را برای تهییه داروهای گیاهی از مواد طبیعی و اولیه جهت ساخت دارو برای دست اندکاران و علاقمندان این رشته فراهم آورد (Omid Beygi, 1995). علیرغم اهمیت و مزایای اسفرزه تحقیقات بسیار ناچیزی روی این محصول در ایران و سایر کشورهای دنیا خصوصاً در ارتباط با مصرف کودهای شیمیایی و مقاومت این گیاه در برابر تنفس کم آبی صورت گرفته است و منابع علمی موجود در این زمینه نیز بسیار

تمایل به تولید گیاهان دارویی و معطر و تقاضا برای محصولات طبیعی در جهان رو به افزایش است. طبق برآورد سازمان بهداشت جهانی (WHO) ۸۰ درصد مردم دنیا برای مراقبت‌های بهداشتی اولیه به طور سنتی به گیاهان دارویی و تولیدات طبیعی وابسته‌اند. اسفرزه یکی از گیاهان دارویی ارزشمند است که دانه‌های آن دارای موسیلاز بالا می‌باشد. موسیلازها آبدوست هستند و پس از جذب آب، مواد ژله مانند بی‌رنگی را تشکیل می‌دهند. اسفرزه (*Plantago ovata* L.) با جذب آب اضافی در روده بزرگ توسعه موسیلاز خود،

۱- استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه زابل
(E-mail: mohsen_372001@yahoo.com.au)
۲- World Health Organization
۳- نویسنده مسئول:

عملکرد گیاه اسفرزه دارد. مطالعه‌ای روی اثر چهار سطح کود شیمیایی بر روی بارهنگ سرنیزه‌ای (*Plantago lanceolata* L.) (Lebaschi & Asour Abadi, 2004) طی سه سال متولی نشان داد که تیمار عدم مصرف کود شیمیایی عملکرد بسیار کمتری نسبت به سایر تیمارها داشت (Kolodziej, 2006). Tavassoli et al., (2010) نتایجی مشابه نیز توسط توسلی و همکاران (2010) روی گیاه باونه گزارش شد.

با توجه به موقعیت ایران از نظر اقلیمی که در مناطق خشک و نیمه خشک قرار دارد و وجود بحران آب در این مناطق و انتخاب گیاهان سازگار به این شرایط از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. گیاهان سازگار به این شرایط از اهمیت ویژگی‌های مقاومت به خشکی شناخت و توسعه کشت گیاهانی که از ویژگی‌های مقاومت به خشکی و نیاز کودی پایین بهره‌مند هستند نیز از برنامه‌های اصولی و لازم در این مناطق می‌باشد. کشت اسفرزه می‌تواند راه گشایی در زمینه تولید و تکثیر این گیاه کمیاب و بالرزش باشد و به این وسیله موجب ترویج و گسترش آن در منطقه گردد، از طرفی چون بخش اعظمی از کشور ایران و بویژه استان سیستان و بلوچستان در منطقه اقلیمی با آب و هوای گرم و خشک قرار گرفته است بنابراین، تحقیق حاضر به منظور بررسی اثر کود سولفور بر عملکرد کمی و کیفی گیاه دارویی اسفرزه در شرایط تنفس خشکی در منطقه بلوچستان انجام شد.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سال زراعی ۱۳۸۸-۸۹ در مزرعه تحقیقاتی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی بلوچستان، واقع در شهرستان ایرانشهر با طول جغرافیایی ۶۰ درجه و ۲۹ دقیقه شرقی و عرض جغرافیایی ۳۷ درجه و ۱۱ دقیقه شمالی و ارتفاع ۵۲۴ متر از سطح دریا، اجرا شد. این شهر مطابق با اقلیم‌بندی کوپن دارای آب و هوای گرم و خشک می‌باشد. حداقل و حداکثر درجه حرارت آن $-3/4$ و $+44/6$ و میانگین آن $23/7$ درجه سانتی‌گراد و میانگین رطوبت آن ۲۴ درصد می‌باشد. خاک محل آزمایش لومی شنی با $pH=8/38$ و $EC=1/75$ دسی زیمنس بر متر می‌باشد. سایر خصوصیات شیمیایی خاک در جدول ۱ ارائه شده است.

لباسچی و شریفی عاشورآبادی (2004) با بررسی اثر تیمارهای آبیاری ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ درصد ظرفیت زراعی روی پسیلیوم (*Plantago psyllium* L.), بومادران (*Salvia officinalis* L.)، مریم‌گلی (*Achillea millefolium* L.)، همیشه‌بهار (*Matricaria officinalis* L.) و باونه (*Calendula officinalis* L.) بیان نمودند که با تشدید تنفس خشکی، وزن اندام هوایی و ارتفاع بوته در تمام گیاهان مورد مطالعه کاهش پیدا کرد. پیرزاد و همکاران (Pirzad et al., 2004)، رژیم‌های آبیاری ۵۰، ۷۰، ۸۵ و ۱۰۰ درصد ظرفیت زراعی روی باونه آلمانی را بررسی کرده و نتیجه گرفتند که بیشترین درصد انسانس، عملکرد گل خشک و عملکرد انسانس از تیمار ۸۵ درصد حاصل شد، ولی تفاوت معنی‌داری بین این تیمار و تیمار ۷۵ درصد وجود نداشت. حسنی و همکاران (Hasani et al., 2003) مشاهده کردند با کاهش مقدار آبیاری، ارتفاع بوته، قطر ساقه، سطح برگ، وزن تر و خشک اندام هوایی، وزن تر و خشک ریشه و عملکرد گیاه ریحان (*Ocimum basilicum* L.) کاهش پیدا کرد. رژیم‌های مختلف آبیاری روی گیاه ریحان نشان داد کاهش پیدا کرد. رژیم‌های رشد و جود نداشت. حسنی و همکاران (2003) که با افزایش فواصل بین نوبت‌های آبیاری، رشد گیاه کاهش می‌باشد. همچنین دور آبیاری، عملکرد انسانس و ترکیب اجزای تشکیل‌دهنده آن را تغییر داد، به طوریکه با طولانی تر شدن دور آبیاری، درصد انسانس افزایش و عملکرد انسانس کاهش پیدا کرد (Refaat & Saleh, 1997). همچنین تنفس خشکی باعث کاهش عملکرد کمی در گیاه بادرشبو (*Dracocephalum moldavica* L.) (Safikhani et al., 2007)، کاهش رشد و انسانس گیاه نعناع (*Mentha* L.), کاهش ماده خشک و افزایش درصد انسانس ریحان (Misra & Srivas Tava, 2000) (*piperita* Omid Beygi, 2003)، کاهش عملکرد و افزایش درصد و عملکرد انسانس بادرنجبویه (*Melissa* Ardakani et al., 2007) (*officinalis* L.) و زیره سبز (Ahmadian et al., 2011) (*Cuminum cyminum* L.) است.

مندال و همکاران (Mandal et al., 2003) نشان دادند کاربرد مقادیر مختلف کودهای شیمیایی تأثیر قابل توجهی روی رشد و

جدول ۱- ویژگی‌های خاک مکان آزمایش
Table 1- Soil characteristics of experimental site

هدایت الکتریکی (دسی‌زیمنس بر متر)	pH	اسیدیته EC (dS.m ⁻¹)	نیتروژن (جی.جی.ام) N (ppm)	فسفر (جی.جی.ام) P (ppm)	پتاسیم (جی.جی.ام) K (ppm)	کلسیم (جی.جی.ام) Ca (ppm)	کربن (جی.جی.ام) C (ppm)	آهن (جی.جی.ام) Fe (ppm)	بر (جی.جی.ام) B (ppm)	روی (جی.جی.ام) Zn (ppm)
8.38	1.75	0.03	5.6	18	10	0.34	5.01	0.9	1.70	(جی.جی.ام)

گردید. با افزودن ۶۰ میلی لیتر الكل اتیلیک ۹۶٪ درصد به محلول مذکور و قرار دادن آن به مدت پنج ساعت در یخچال رسوب موسیلاژ به دست آمد که پس از صاف کردن و قرار دادن آن در حرارت ۵۰ درجه سانتی گراد به مدت ۱۲ ساعت توزین شد و مقدار موسیلاژ بر حسب گرم در گرم بذر تعیین شد و به صورت صدرصد ثبت گردید (Patel & Patel, 1993). میزان کربوهیدرات‌های محلول گیاه با استفاده از روش فنل اسید سولفوریک اندازه گیری شد (Schlegel, 1956). در این روش به ۱/۰ گرم از ماده خشک گیاه ۱/۰ میلی لیتر اتانول ۷۰ درصد اضافه شد و به مدت یک هفته در یخچال نگهداری گردید تا قندها محلول آن جدا شود. پس از یک هفته از محلول روی نمونه‌ها یک میلی لیتر برداشته و حجم آنها با آب مقطر به دو میلی لیتر رسانده شد. پس از اضافه کردن یک میلی لیتر فنل پنج درصد و پنج میلی لیتر اسید سولفوریک غلیظ میزان جذب به وسیله اسپکتروفوتومتر Shimadzu-Uv-160A-Japan در طول موج ۴۸۵ نانومتر خوانده شد و انتها میزان قند هر نمونه با استفاده از منحنی استاندارد گلوکز محاسبه شد. سنجش پروولین دانه نیز به کمک روش بیتر و همکاران (Bates et al., 1973) صورت گرفت. در این روش ۰/۵ گرم از بذور آسیاب شده با ۱۰ میلی لیتر محلول سه درصد اسید سولفوسالیسیلیک ساییده گردید. از مخلوط همگن حاصل پس از صاف کردن دو میلی-لیتر برداشت شد و پس از افزودن دو میلی لیتر معرف اسید ناین هیدرین و دو میلی لیتر اسید استیک خالص در حمام بن ماری با دمای ۱۰۰ درجه سانتی گراد به مدت یک ساعت قرار داده شد. سپس آنها را در حمام آب بخ گذاشته و پس از اضافه کردن چهار میلی لیتر تولئن مقدار جذب در طول موج ۵۲۰ نانومتر خوانده شد و مقدار پروولین با استفاده از منحنی استاندارد، به دست آمد.

در نهایت، داده‌ها با استفاده از نرم افزار SAS 9.1 و MSTAT-C تجزیه و مقایسه میانگین‌ها با آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد انجام گرفت. به منظور تعیین ضرایب همبستگی بین صفات مربوط به عملکرد و اجزای عملکرد گیاه اسپزه تحت تأثیر تنش خشکی و گوگرد، همبستگی ساده بین این صفات با استفاده از نرم افزار SAS 9.1 محاسبه گردید.

نتایج و بحث

ارتفاع بوته

اثر دفعات آبیاری بر ارتفاع بوته معنی دار بود (جدول ۲). کاهش دفعات آبیاری سبب الای تنش بیشتر و کاهش ارتفاع بوته شد، به طوریکه بیشترین ارتفاع از دفعات آبیاری هشت مرتبه (۳۲/۲۴ سانتی-متر) به دست آمد، ولی کاهش دفعات آبیاری به پنج و سه مرتبه سبب کاهش قابل توجهی در ارتفاع گیاه شد و کمترین ارتفاع از تیمار سه مرتبه آبیاری (۲۲/۲۳ سانتی‌متر) به دست آمد (جدول ۳). تنش آب

آزمایش به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های كامل تصادفی با چهار تکرار اجرا شد، کرت‌های اصلی شامل دور آبیاری در سه سطح، S_1 : هشت بار آبیاری در طول دوره رشد، S_2 : پنج بار آبیاری در طول دوره رشد و S_3 : سه بار آبیاری در طول دوره رشد به عنوان عامل اصلی و کرت‌های فرعی شامل مقادیر مختلف کود گوگرد در چهار سطح، S_4 : صفر کیلوگرم در هکتار، S_5 : ۷۵ کیلوگرم در هکتار، S_6 : ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار و S_7 : ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار بود. تیمارها بصورت تصادفی در طرح قرار گرفتند. هر کرت آزمایشی دارای شش ردیف کاشت با فاصله ۳۰ سانتی‌متری به طول چهار متر بود. فاصله بین کرت‌های فرعی $0/5$ متر فاصله بین کرت‌های اصلی ۲۰۰ دو متر بود. پس از کرت بندی زمین و قبل از کاشت مقدار کیلوگرم در هکتار سوپر فسفات تریپل در موقع کاشت و 50 کیلوگرم در هکتار کود اوره در هنگام کاشت به کرت‌های آزمایشی مربوطه اضافه شد و 50 کیلوگرم باقی مانده کود اوره به صورت کود سرک یک ماه بعد از کاشت به کرت‌های آزمایشی داده شد. کشت اسپزه در نیمه مرداد ۱۳۸۹ انجام گردید. فاصله بوته‌ها از یکدیگر روی ردیف ۳۰ سانتی‌متر بود. بلافاصله پس از کاشت محصول، زمین آبیاری گردید. برای رسیدن به تراکم مورد نظر، تنک در دو مرحله چهار و هشت برگی انجام گردید. وجین نیز در سه مرحله ارتفاع شش، 11 و 24 سانتی‌متری انجام گردید. برداشت پس از رسیدگی فیزیولوژیکی در تاریخ 20 آبان ماه انجام شد. نمونه برداری جهت تعیین عملکرد دانه با حذف اثر حاشیه، از چهار ردیف میانی هر کرت به مساحت یک متر شده و بیشترین ارتفاع بوته، طول سنبله اصلی، طول سنبله فرعی، تعداد سنبله در بوته، تعداد دانه در سنبله، وزن هزار دانه، عملکرد بیولوژیکی و عملکرد دانه اندازه گیری شد. شاخص برداشت محصول نیز با استفاده از رابطه (۱) محاسبه گردید:

$$\text{رابطه (۱)} \quad \frac{\text{عملکرد دانه}}{\text{عملکرد بیولوژیکی}} = \frac{\text{شاخص برداشت}}{\text{عملکرد بیولوژیکی}} \times 100$$

در نهایت، دانه اسپزه برای آسیاب کردن جهت تعیین عملکرد و درصد موسیلاژ، غلظت پروولین و کربوهیدرات به آزمایشگاه منتقل گردید.

به منظور تعیین درصد موسیلاژ از هر تیمار ۲ گرم بذر جدا و مقدار موسیلاژ با روش کالنیاسیونداران^۱ (Asghari Pour & Rezvani Moghaddam, 2002) اندازه گیری شد. در این روش یک گرم بذر خشک با 10 میلی لیتر اسید کلریدریک $0/1$ نرمال در حال جوش تا تغییر رنگ پوسه بذر حرارت داده شد و محلول موسیلاژی حاصل جدا گردید. سپس بذور با پنج میلی لیتر آب جوش شستشو داده شد و محلول‌های حاصل به محلول موسیلاژی اضافه

1- Kalnyasundaran

صرف ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار به دست آمد، اما تفاوت معنی‌داری بین این تیمار با تیمار ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار مشاهده نشد. کمترین تعداد سنبله در بوته نیز از تیمار شاهد (عدم صرف گوگرد) به دست آمد (جدول ۳).

تعداد دانه در سنبله

تعداد دانه در سنبله تحت تأثیر دفعات آبیاری معنی‌دار بود (جدول ۲). کاهش دفعات آبیاری و تنفس ناشی از آن سبب کاهش تعداد دانه در سنبله شد. بیشترین تعداد سنبله در بوته از هشت بار آبیاری و کمترین تعداد آن از سه مرتبه آبیاری به دست آمد کاهش دفعات آبیاری سبب کاهش چشمگیر درصد تعداد دانه در سنبله در هشت مرتبه آبیاری به سه مرتبه آبیاری در طول دوره رشد گیاه شد (جدول ۳). یاداو و باتاگار (Yadav & Bhathagr, 2001) دریافتند که تنفس خشکی عملکرد دانه ارزن مرواریدی (*pennisetum glaucum* L.) را کاهش می‌دهد. این کاهش عملکرد از طریق کاهش سه جزء مهم عملکرد یعنی تعداد پنجه در متر مربع، وزن دانه و تعداد دانه در خوشة بود. نتایج تحقیقات نجفی و رضوانی مقدم (Nadjafi & Rezvai, 2002) نشان داد که بیشترین عملکرد اسفرزه با دور آبیاری هفت روز به دست آمد.

اثر صرف کود گوگرد نیز بر تعداد دانه در سنبله معنی‌دار شد (جدول ۲). مقایسه میانگین‌ها نشان داد که بیشترین تعداد دانه در سنبله از صرف ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار (۱۷/۲۵) و کمترین میزان آن از تیمار شاهد (عدم صرف کود گوگرد) با ۹/۸۱ دانه در سنبله به دست آمد (جدول ۲).

وزن هزار دانه

تأثیر دفعات آبیاری بر وزن هزار دانه در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار شد (جدول ۲). مقایسه میانگین‌ها (جدول ۳) نشان داد که کاهش دفعات آبیاری سبب کاهش وزن هزار دانه شد که می‌تواند به دلیل کاهش فتوسترن، کاهش رشد و سایر عوامل بازدارنده در اثر ایجاد تنفس ناشی از کاهش دفعات آبیاری بوده باشد. بیشترین وزن هزار دانه از هشت بار آبیاری در طول فصل رشد (۱/۵۴ گرم) به دست آمد و کمترین آن از سه مرتبه آبیاری در طول فصل رشد (۱/۴۷ گرم) حاصل شد، اما تفاوت معنی‌داری بین این با تیمار پنج بار آبیاری در طول فصل رشد وجود نداشت (جدول ۳). در شرایط تنفس رطوبتی

اثرات فیزیولوژیکی متعددی را روی گیاهان نظیر کاهش میزان فتوسترن از طریق بستن روزنه‌ها، کوچک شدن سلول‌ها و فضای بین سلولی و کاهش تقسیم سلول و در نتیجه کاهش رشد و کاهش ارتفاع گیاه دارد (Gholam et al., 2002) از طرفی افزایش فواصل آبیاری و تنفس ناشی از آن موجب کاهش پتانسیل آب بافت‌های مریستمی در طول روز شده که موجب نقصان پتانسیل فشاری به حدی کمتر از میزان لازم برای بزرگ شدن سلول‌ها می‌گردد و سبب کاهش ارتفاع گیاه خواهد شد (Gholam et al., 2002). اکبری نیا و همکاران (Akbari Nia et al., 2005) گزارش کردند که بوته‌های سیاهدانه (*Nigella sativa* L.) که در شش روز یکبار آبیاری می‌شوند، بالاترین ارتفاع بوته و عملکرد دانه را از خود نشان دادند. اثر کود گوگرد نیز بر ارتفاع بوته معنی‌دار شد (جدول ۲). با افزایش مصرف مقدار گوگرد ارتفاع گیاه اسفرزه نیز افزایش یافت، به طوریکه بیشترین ارتفاع اسفرزه از مصرف ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار (۳۴/۱۸ سانتی‌متر) به دست آمد، اما تفاوت معنی‌داری بین این تیمار با تیمار ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار (۳۳/۴۲ سانتی‌متر) مشاهده نشد. کمترین ارتفاع بوته در تیمار شاهد عدم صرف گوگرد (۱۹/۰۱ سانتی‌متر) به دست آمد (جدول ۳). گوگرد یکی از عناصر ضروری برای رشد گیاهان محسوب شده و کمبود آن، سبب کاهش تولید کلروفیل در سلول‌های برگ شده که نتیجه آن کاهش رشد گیاه می‌باشد (Ghasemian, 2000).

تعداد سنبله در بوته

تعداد سنبله در بوته تحت تأثیر دفعات آبیاری قرار گرفت (جدول ۲). کاهش دفعات آبیاری سبب کاهش تعداد سنبله اسفرزه شد که می‌تواند به دلیل اثرات سوء ایجاد شده بر رشد اسفرزه در اثر تنفس ناشی از کاهش دفعات آبیاری بوده باشد. بیشترین تعداد سنبله در بوته از هشت مرتبه آبیاری (۹/۰۰) و کمترین تعداد آن از سه مرتبه آبیاری (۶/۲۳) به دست آمد (جدول ۳).

اکبری نیا و همکاران (Akbari Nia et al., 2005) نتیجه گرفتند که کاهش دور آبیاری باعث افزایش تعداد کپسول در بوته سیاهدانه می‌شود و بیشترین عملکرد دانه در تیمار آبیاری به فاصله یک هفته به Amin Pour & Mousavi, (1995) نیز اثرات تعداد دفعات آبیاری بر مراحل نمو و عملکرد زیره-سیز (*Cuminum cyminum* L.) را مطالعه کردند و با اعمال چهار تیمار یکبار، دو بار، سه بار و چهار بار آبیاری بعد از کاشت اظهار داشتند که با افزایش فواصل آبیاری اثر معنی‌داری بر عملکرد و تعداد چتر در بوته داشته است.

اثر صرف گوگرد نیز بر تعداد سنبله در بوته معنی‌دار شد (جدول ۲). مقایسه میانگین‌ها نشان داد که بیشترین تعداد سنبله در بوته از

هزار دانه از مصرف ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار کود گوگرد (۱/۶۰ گرم) به دست آمد و کمترین مقدار آن از تیمار عدم مصرف کود گوگرد حاصل شد (۱/۵۶ گرم) (جدول ۳). در مطالعه‌ای افزایش وزن هزار دانه آفتابگردان (*Helianthus annus* L.) در بالاترین سطح گوگرد به کار رفته نسبت به تیمار شاهد (بدون کود) معنی‌دار بود. کمبود گوگرد با تأثیر بر شکوفایی تعداد گل در گیاه اسفرزه، باعث کاهش تعداد دانه در طبق می‌شود (Hocking et al., 1987).

شدید، میزان ماده خشک انتقال یافته به دانه‌ها کاهش می‌یابد که این امر ناشی از کاهش میزان تولید و تجمع ماده خشک می‌باشد که این نتایج با نتایج تحقیق کاظمی (Kazemi, 2001) که نشان دادند تنش کم آبی بر عملکرد بذر، وزن هزار دانه، تعداد چتر در بوته زیره‌سیز معنی‌دار است و برای حصول حداکثر عملکرد دانه باستی رطوبت کافی در اختیار گیاه باشد، مطابقت دارد. تأثیر سطوح مختلف کود گوگرد بر وزن هزار دانه معنی‌دار نشد (جدول ۲). با این وجود مقایسه میانگین‌ها نشان داد که بیشترین وزن

جدول ۲- تجزیه واریانس (میانگین مربعات) برخی از صفات مرغولوژیکی و اجزای عملکرد اسفرزه

Table 2- Analysis variance (means of squares) of some morphological traits and yield components in psyllium

وزن هزار دانه (گرم) 1000- seed weight (g)	تعداد دانه در سنبله Seed number per spike	تعداد سنبله در بوته Spike number per plant	ارتفاع بوته Plant height	درجه آزادی df	منابع تغییر S.O.V.
2.002 ns	3.72 ns	172.51 ns	0.0016 ns	3	تکرار Replication
09.18*	461.72**	16514.7**	0.0598**	2	تیمار آبیاری Irrigation (I)
2.15	2.1	142.09	0.0019	6	اشتباه اصلی Main error
0.06 ns	15.49*	2110.34**	0.098**	3	کود گوگرد Sulphur fertilizer (S)
5.04 ns	3.18 ns	233.49 ns	0.0005 ns	6	آبیاری × کود گوگرد I × S
4.39	2.79	49.80	0.0003	27	اشتباه فرعی Sub error
-	-	-	-	47	کل Total
23.6	7.03	6.53	3.23		ضریب تغییرات (درصد) CV (%)

ns, ** و *** به ترتیب نشان‌دهنده معنی‌دار در سطح احتمال پنج و پیک درصد و غیرمعنی‌دار می‌باشد.

*, ** and ns are significant at 5 and 1 % probability levels and non- significant, respectively.

جدول ۳- مقایسه میانگین ارتفاع گیاه و اجزای عملکرد اسفرزه

Table 3- Mean comparisons of plant height and yield components in psyllium

وزن هزار دانه (گرم) 1000- seed weight (g)	تعداد دانه در سنبله Seed number per spike	تعداد سنبله در بوته Spike number per plant	ارتفاع گیاه (سانتی‌متر) Plant height (cm)	تیمارها Treatments
آبیاری (نوبت) Irrigation (Time)				
سطح گوگرد (کیلوگرم در هکتار) Sulphur level (kg.ha ⁻¹)				
1.54 a	16.00 a	9.00 a	32.24 a*	8
1.49 b	12.10 b	8.02 b	25.12 b	5
1.47 b	8.11 c	6.23 c	22.23 c	3
حرروف مشابه در ستون نشان‌دهنده عدم وجود تفاوت معنی‌دار در سطح احتمال پنج درصد براساس آزمون دانکن است.				
* Means with the same letter(s) in each column have not significant difference at 5% probability level based on Duncan's test.				

طول فصل رشد همراه با مصرف ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار کود گوگرد بهبود وضعیت رطوبتی خاک است که تا حدودی از ایجاد خشکی فیزیولوژیکی جلوگیری کرده و سبب افزایش ماده سازی و بهبود پتانسیل آب در گیاه و همچنین رشد رویشی شده است که در نتیجه آن عملکرد بیولوژیکی افزایش یافته است و همچنین مصرف کود گوگرد باعث افزایش سطح سبزگیاه، افزایش فتوستتر و در نهایت باعث افزایش رشد رویشی و افزایش وزن خشک گیاه و عملکرد بیولوژیکی می‌گردد (Piri et al., 2011 a,b).

عملکرد دانه

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر دفعات آبیاری بر عملکرد دانه از لحاظ آماری در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۴). مقایسه میانگین‌ها نشان می‌دهد که بیشترین مقدار عملکرد دانه در تیمار هشت بار آبیاری در طول فصل رشد و به میزان $۱۲/۳$ کیلوگرم در هکتار حاصل شد. با کاهش دفعات آبیاری از عملکرد دانه کاسته شده، و در تیمار سه مرتبه آبیاری به کمترین میزان $۵۰/۲$ کیلوگرم در هکتار) رسید که اختلاف معنی‌داری از نظر آماری با سایر تیمارهای آبیاری داشت (جدول ۵). علت بالاتر بودن عملکرد دانه در تیمار هشت مرتبه آبیاری در طول فصل رشد را می‌توان به اثرات مثبت میزان آب قابل دسترس بر رشد رویشی و زایشی گیاه و قابلیت جذب بالای عناصر غذایی نسبت داد. به نظر می‌رسد که در تیمار سه بار آبیاری در طول فصل رشد، تجمع املاح در محیط ریشه، باعث کاهش پتانسیل اسمزی محیط ریشه و بروز سمیت ویژه یونی و کمبود یون‌های غذایی می‌شود (Ghoulam et al., 2002). گیاه جهت مقابله با اثرات کم آبی بخشی از مواد پرورده را به ریشه جهت توسعه سیستم ریشه منتقل نموده و در نتیجه سهم اختصاص یافته به تولید دانه کاسته می‌شود. نتایج تحقیقات نجفی و رضوانی مقدم (Nadjafi & Rezvai Moghdam, 2002) نشان داد افزایش تعداد دفعات آبیاری منجر به بهبود رشد رویشی گیاه اسفرزه شده که در نتیجه افزایش تولید مواد فتوستتری و افزایش عملکرد اقتصادی را باعث می‌گردد. پاتل و همکاران (Patel et al., 1996) گزارش کردند که گیاه اسفرزه با هشت نوبت آبیاری بالاترین عملکرد بذر را تولید می‌نماید.

صرف سطوح مختلف کود گوگرد نیز بر عملکرد دانه اسفرزه معنی‌دار بود (جدول ۴). بیشترین عملکرد دانه از مصرف ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار $۴۲/۳$ (سانتی‌متر) به دست آمد، اما تفاوت معنی‌داری بین این تیمار با تیمار ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار ($۱۶/۳$ سانتی‌متر) مشاهده نشد. کمترین عملکرد دانه نیز در تیمار شاهد یا عدم مصرف گوگرد $۱۹/۲$ (سانتی‌متر) مشاهده شد (جدول ۵). وجود گوگرد در گیاه باعث

عملکرد بیولوژیکی

تأثیر دفعات آبیاری بر عملکرد بیولوژیکی معنی‌دار شد (جدول ۴). کاهش دفعات آبیاری و تنش رطوبتی باعث کاهش معنی‌دار عملکرد بیولوژیکی در مقایسه با شاهد گردید. مقایسه میانگین داده‌ها نشان داد که بیشترین عملکرد بیولوژیکی مربوط به تیمار هشت مرتبه آبیاری در طول فصل رشد با مقدار $۳۱/۱۱$ کیلوگرم در هکتار بود (جدول ۵). افزایش عملکرد بیولوژیکی می‌تواند ناشی از افزایش شاخص سطح برگ و در نتیجه افزایش سرعت رشد محصول باشد. کاهش فواصل آبیاری از طریق بهبود شاخص‌های فیزیولوژیکی مذکور موجب افزایش تجمع ماده خشک در اندام‌های رویشی و عملکرد بیولوژیکی گردید. از طرفی، ممکن است که دلیل کاهش عملکرد بیولوژیکی اختصاص شیرگ پرورده به مکانیزم‌های دفاعی گیاه در برابر کم آبی (Patel et al., 1996). پاتل و همکاران (Patel et al., 1996) دریافتند که گیاه اسفرزه با هشت نوبت آبیاری بالاترین عملکرد بذر و کاه و کلش را تولید نمود. با کاهش دفعات آبیاری از عملکرد بیولوژیکی کاسته شد، به طوریکه در تیمار سه مرتبه آبیاری در طول فصل رشد به کمترین میزان خود ($۲۲/۸۶$ کیلوگرم در هکتار) رسید (جدول ۵).

اثر سطوح مختلف کود گوگرد نیز بر عملکرد بیولوژیکی اسفرزه در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۶). بیشترین عملکرد بیولوژیکی از مصرف ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار کود گوگرد $۱۶/۱۱$ کیلوگرم در هکتار به دست آمد و کمترین مقدار آن از تیمار عدم مصرف کود گوگرد حاصل شد ($۱۷/۸۹$ کیلوگرم در هکتار) (جدول ۵). تحقیقات نشان داده است که در اثر کمبود گوگرد فتوستتر شدیداً کاهش می‌یابد و موجب جلوگیری از طویل شدن ریشه‌ها، افزایش قطر ریشه‌های انتهایی و ریشه‌های موئین می‌گردد، که نتیجه نهایی آن کاهش رشد زایشی و رویشی و در نهایت کاهش عملکرد اقتصادی و بیولوژیکی گیاه است (Piri et al., 2011 a,b). در آزمایشی با کاربرد ۶۰ کیلوگرم در هکتار کود گوگرد، بالاترین عملکرد ماده خشک و تر در ذرت (*Zea mays* L.) به دست آمد (Khan et al., 2006), پونیا (Poonia, 2000) با کاربرد ۲۵ کیلوگرم در هکتار گوگرد، افزایش معنی‌داری را در ماده خشک گیاه ارزن مشاهده نمود. بر همکنش دفعات آبیاری و مصرف کود گوگرد نیز بر عملکرد بیولوژیکی اسفرزه معنی‌دار شد (جدول ۵)، به طوریکه بیشترین عملکرد بیولوژیکی اسفرزه از تیمار هشت بار آبیاری در طول فصل رشد همراه با مصرف ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار کود گوگرد به دست آمد و کمترین میزان آن نیز از تیمار سه بار آبیاری و عدم مصرف کود حاصل شد (جدول ۶).

دلیل افزایش عملکرد بیولوژیکی در تیمار هشت بار آبیاری در

باشد. دلیل این مساله را می‌توان با توجه به آنچه از تجزیه و آنالیز داده‌های مربوط به عملکرد بیولوژیکی و دانه به دست آمد، مشخص کرد. با توجه به آنکه مقدار شاخص برداشت در واقع تناسبی میان عملکرد دانه به عملکرد بیولوژیکی است، به نظر می‌رسد از آنجایی که مقدار این دو پارامتر تحت تأثیر دفعات آبیاری قرار گرفته‌اند، شاخص برداشت گیاه را نیز تحت تأثیر قرار داده‌اند. پاندی و همکاران (Pandey et al., 2010) دلیل کاهش شاخص برداشت در شرایط تنش شدید خشکی را حساسیت بیشتر رشد زایشی نسبت به شرایط نامطلوب در مقایسه با رشد رویشی تشخیص دادند. این کاهش شاخص برداشت بر اثر کاهش تشخیص مواد پرورده به دانه در داخل خوش‌ایجاد شده است.

مقایسه میانگین‌ها نشان داد که بالاترین مقدار شاخص برداشت از تیمار مصرف ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار کود گوگرد حاصل شد و کمترین میزان آن از تیمار شاهد (عدم مصرف کود گوگرد) به دست آمد (جدول ۵). به طور کلی، شاخص برداشت متأثر از عوامل مختلفی از قبیل مقدار آب، کود، تراکم و تاریخ کاشت می‌باشد، که عوامل فوق می‌توانند باعث تغییر یا نوسان در مقدار یا هر دو اجزای تشکیل شاخص برداشت یعنی عملکرد دانه و ماده خشک کل شود.

افزایش فتوستتر و از این طریق باعث افزایش کربوهیدرات‌ها و مواد پروتئینی می‌شود و از آنجایی که در نهایت ذخیره این مواد در دانه صورت می‌گیرد می‌توان اظهار داشت که مصرف کود گوگرد باعث افزایش عملکرد دانه شود (Sangale et al., 1998) بر همکنش دفعات آبیاری و مصرف کود گوگرد بر عملکرد دانه اسفرزه معنی‌دار شد (جدول ۴)، به طوریکه بیشترین عملکرد دانه اسفرزه از تیمار هشت بار آبیاری در طول فصل رشد همراه با مصرف ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار کود گوگرد به دست آمد و کمترین مقدار آن نیز از تیمار سه بار آبیاری و عدم مصرف کود به دست آمد (جدول ۶).

شاخص برداشت اسفرزه

اثر دفعات آبیاری و سطوح مختلف کود گوگرد بر شاخص برداشت معنی‌دار بود اما بر همکنش دور آبیاری و محلول پاشی بر شاخص برداشت اسفرزه معنی‌دار نشد (جدول ۴). کاهش دفعات آبیاری سبب کاهش شاخص برداشت شد، به طوریکه بالاترین مقدار شاخص برداشت از هشت بار آبیاری در طول فصل رشد به دست آمد (جدول ۵). کاهش شاخص برداشت اسفرزه در اثر کاهش دفعات آبیاری ممکن است به دلیل اثر تنش ناشی از تاخیر در آبیاری بر عملکرد دانه

جدول ۴- تجزیه واریانس (میانگین مربوطات) عملکرد و شاخص برداشت اسفرزه تحت تأثیر تنش خشکی و سطوح گوگرد

Table 4- Analysis variance (means of squares) of yield and harvest index in psyllium affected by drought stress and sulphur levels

شاخص برداشت (درصد) Harvest index (%)	عملکرد دانه Seed yield	عملکرد بیولوژیکی Biological yield	درجه آزادی df	منابع تغییر S.O.V.
132.01 ns	798.26 ns	33.33 ns	3	تکرار Replication
5943.03**	102670.7**	11336**	2	تیمار آبیاری Irrigation (I)
178.83	20143.71	42.36	6	اشتباه اصلی Main error
2932.22**	54060.1**	578.48**	3	کود گوگرد Sulphur fertilizer (S)
71.16 ns	3914.42**	163.52 **	6	آبیاری × کود گوگرد I × S
89.84	879.9	117.86	27	اشتباه فرعی Sub error
-	-	-	47	کل Total
5.93	3.9	7.8	47	ضریب تغییرات (درصد) CV (%)

ns، ** و *** به ترتیب نشان‌دهنده معنی‌دار در سطح احتمال پنج و پیک درصد و غیرمعنی‌دار می‌باشد.

*، ** and ns are significant at 5 and 1 % probability levels and non- significant, respectively.

جدول ۵- مقایسه میانگین اثرات ساده تنش خشکی و سطوح گوگرد بر عملکرد و شاخص برداشت اسفرزه

Table 5- Means comparisons of simple effects of drought stress and sulphur level yield and biological yield in psyllium

شاخص برداشت (درصد) Harvest index (%)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار) (kg.ha ⁻¹) Seed yield	عملکرد بیولوژیکی (کیلوگرم در هکتار) (kg.ha ⁻¹) Biological yield	تیمارها Treatments
		آبیاری (نوبت) Irrigation (time)	
26.81 a	300.12 a	1119.31 a*	8
23.33 b	233.06 b	998.64 b	5
23.31 b	191.50 c	861.22 c	3
سطح گوگرد (کیلوگرم در هکتار) Sulphur level (kg.ha ⁻¹)			
22.35 b	199.19 c	891.17 c	0
22.49 b	221.65 b	985.32 b	75
24.61 a	276.16 a	1121.91 a	150
24.77 a	282.42 a	1140.16 a	225

* حروف مشابه در ستون نشان‌دهنده عدم وجود تفاوت معنی‌دار در سطح احتمال پنج درصد بر اساس آزمون دانکن است.

* Means with the same letter(s) in each column have not significant difference at 5% probability level based on Duncan's test.

جدول ۶- مقایسه میانگین اثرات متقابل تنش خشکی و سطوح گوگرد بر عملکرد بیولوژیکی و عملکرد دانه اسفرزه

Table 6- Means comparisons of interaction between drought stress and sulphur level on biological and seed yields in psyllium

عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد بیولوژیکی (کیلوگرم در هکتار)	تیمار Treatment
Seed yield (kg.ha ⁻¹)	Biological yield (kg.ha ⁻¹)	
4.217 bc	6.1003 ab*	I ₁ S ₁
3.263 ab	0.993 ab	I ₁ S ₂
7.289 a	3.1032 a	I ₁ S ₃
8.291 a	1.1127 a	I ₁ S ₄
6.217 bc	9.993 ab	I ₂ S ₁
5.229 b	7.987 ab	I ₂ S ₂
9.254 ab	0.1054 a	I ₂ S ₃
4.247 b	2.1030 a	I ₂ S ₄
2.194 c	6.877 b	I ₃ S ₁
3.216 bc	4.912 b	I ₃ S ₂
6.239 b	4.963 ab	I ₃ S ₃
7.203 c	8.1070 a	I ₃ S ₄

I₁, I₂ and I₃: به ترتیب نشان‌دهنده هشت، پنج و سه نوبت آبیاری در طول دوره رشد و S₁, S₂, S₃ and S₄: به ترتیب نشان‌دهنده صفر، ۷۵، ۱۵۰ و ۲۲۵ کیلوگرم گوگرد در هکتار هستند.

I₁, I₂ and I₃ are: 8, 5 and 3 times irrigation during growing season and S₁, S₂, S₃ and S₄: are 0, 75, 150 and 225 kg sulphur per ha, respectively.

* حروف مشابه در ستون نشان‌دهنده عدم وجود تفاوت معنی‌دار در سطح احتمال پنج درصد بر اساس آزمون دانکن است.

* Means with the same letter(s) in each column have not significant difference at 5% probability level based on Duncan's test.

تأثیر سطوح مختلف تیمارهای کود گوگردی بر غلظت گوگرد دانه معنی‌دار بود (جدول ۷). مصرف کود گوگرد باعث افزایش معنی‌دار غلظت این عنصر نسبت به تیمار شاهد گردید، به طوریکه بیشترین غلظت گوگرد از مصرف ۲۲۵ کیلوگرم کود گوگرد در هکتار به دست آمد و با سایر تیمارهای مصرف کود گوگرد تفاوت معنی‌داری نداشت. کمترین غلظت گوگرد دانه نیز از تیمار شاهد (عدم مصرف گوگرد) بدست آمد (جدول ۸). این موضوع حاکی از کمبود این عنصر در خاک

غلظت گوگرد در دانه

تأثیر دفعات آبیاری بر غلظت گوگرد دانه اسفرزه معنی‌دار نشد (جدول ۷). با این وجود مقایسه میانگین‌ها نشان داد که بیشترین غلظت گوگرد در تیمار هشت بار آبیاری در طول فصل رشد (۱/۲۲ ppm) و کمترین میزان آن از تیمار سه بار آبیاری در طول دوره رشد (۷/۲۱۹ ppm) به دست آمد، اما در مجموع اختلاف معنی‌داری از لحاظ آماری بین تیمارهای مختلف مشاهده نشد (جدول ۸).

عملکرد موسیلائز کاسته شد. بیشترین میزان عملکرد موسیلائز در تیمار هشت بار آبیاری (۵/۸۵ کیلوگرم در هکتار) و کمترین میزان آن نیز در تیمار سه بار آبیاری (۱۲/۳ کیلوگرم در هکتار) به دست آمد (جدول ۸). این کاهش می‌تواند احتمالاً به دلیل تجمع املاح نمک در اثر آبیاری دیر هنگام باشد که سبب اختلال در جذب و انتقال عناصر غذایی به اندام‌های هوایی و در نهایت کاهش سنتز اسانس در گیاه می‌شود (Ahmadian et al., 2011).

اثر سطوح مختلف کودهای گوگرد نیز بر میزان عملکرد موسیلائز در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار شد (جدول ۷). مصرف ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار بیشترین عملکرد موسیلائز (۹۱/۵ کیلوگرم در هکتار) را تولید کرد. کاربرد ۲۲۵ کیلوگرم در هکتار سبب افزایش عملکرد موسیلائز به میزان ۱۰/۳ کیلوگرم نسبت به تیمار عدم مصرف کود گوگرد (شاهد) شد، ولی اختلاف معنی‌داری با تیمار ۱۷۵ کیلوگرم در هکتار نداشت. کمترین میزان عملکرد موسیلائز در تیمار عدم مصرف کود گوگرد (۳/۸۸ کیلوگرم در هکتار) بدست آمد (جدول ۸). ایوانس (Evans, 1996) گزارش کرده است که در گیاه نعناع فلفلی (*Mentha piperita L.*) با کاربرد کودهای شیمیایی، تعداد غدد ترشح کننده اسانس بیشتر می‌شود و به تبع آن، میزان موسیلائز در گیاه نیز افزایش می‌یابد.

غلظت پرولین در دانه

غلظت پرولین دانه تحت تأثیر دور آبیاری قرار گرفت (جدول ۷). با افزایش شدت تنفس از هشت دور آبیاری به سه دور آبیاری در طول فصل رشد، غلظت پرولین گیاه ۶۲ درصد افزایش یافت (جدول ۸). بر اساس نتایج تحقیقات هیوئر (Heuer, 1994) در طی بروز تنفس خشکی بر میزان تجمع ترکیبات آلی همانند پرولین در تمام اندام‌های گیاهان افزوده می‌شود. بر اساس نظر گوود و زاپلاچینیسکی (Good & Zaplachinski, 1994) تجمع ترکیباتی همانند پرولین و اسیدهای آمینه در بافت سبز گیاه کلزا (*Brassica napus L.*) تحت تنفس خشکی می‌تواند تا حدی شرایط لازم برای ادامه جذب آب از محیط ریشه را برای گیاه فراهم آورد، اما انکای گیاهان به این ترکیبات آلی برای تنظیم اسمزی هزینه‌بر بوده و گیاه این هزینه را از طریق کاهش عملکرد جبران می‌کند. افزایش پرولین تحت شرایط تنفس خشکی توسط غولام و همکاران (Ghoulam et al., 2002)، اسلاما و همکاران (Slama et al., 2006) و اشرف و فولاد (Ashraf & Foolad, 2007) نیز گزارش شده است.

در بین تیمارهای سطوح مختلف کود گوگرد نیز بالاترین غلظت پرولین گیاه از مصرف ایوانس (۱۷۵ کیلوگرم کود گوگرد وجود نداشت. اما تفاوت معنی‌داری با تیمار ۱۷۵ کیلوگرم کود گوگرد وجود نداشت. کمترین میزان غلظت پرولین نیز برای تیمار عدم مصرف کود گوگرد

مزروعه می‌باشد.

درصد موسیلائز

درصد موسیلائز تحت تأثیر دفعات آبیاری معنی‌دار شد (جدول ۷). نتایج مقایسه میانگین‌ها (جدول ۸) نشان داد که افزایش فواصل آبیاری سبب افزایش درصد موسیلائز شد، به گونه‌ای که کمترین درصد موسیلائز در تیمار هشت بار آبیاری در طول فصل رشد (۶۷/۱۱) درصد) و به تدریج با افزایش فاصله آبیاری درصد آن به طوری معنی‌داری افزایش یافت که بیشترین درصد موسیلائز در تیمار سه بار آبیاری (۷/۱۶ درصد) به دست آمد (جدول ۸). افزایش فواصل آبیاری سبب القای تنفس خشکی به گیاه شده که موجب افزایش غلظت و درصد موسیلائز خواهد شد. امیدبیگی و همکاران (Omidbaigi et al., 2003) گزارش داد عملکرد اسانس ریحان با کاهش رطوبت خاک کاهش می‌یابد، ولی درصد اسانس آن افزایش پیدا می‌کند. اردکانی و همکاران (Ardakani et al., 2007) مشاهده کردند بیشترین عملکرد اندام هوایی، ارتفاع، طول برگ و عرض برگ در گیاه بادرنجبویه از تیمار بدون تنفس حاصل شد، ولی بیشترین عملکرد اسانس از تیمار ۶۰ درصد ظرفیت زراعی دارد. درصد اسانس ریحان از تیمار ۲۰ درصد ظرفیت زراعی به دست آمد. رژیم‌های مختلف آبیاری روی گیاه ریحان نشان داد که با افزایش فواصل بین نوبت‌های آبیاری، رشد گیاه کاهش می‌یابد. همچنین دور آبیاری، عملکرد اسانس و ترکیب اجزای تشکیل دهنده آن را تغییر داد، به طوریکه با طولانی‌تر شدن دور آبیاری، درصد اسانس افزایش یافت، ولی عملکرد اسانس کاهش پیدا کرد (Refaat & Saleh, 1997).

درصد موسیلائز تحت تأثیر سطوح مختلف کود گوگرد قرار گرفت و در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار شد (جدول ۷). مصرف ۲۲۵ کیلوگرم کود گوگرد سبب به دست آمدن بیشترین درصد موسیلائز (۱۵/۰۹ درصد) شد و کمترین میزان آن برای تیمار عدم مصرف کود گوگرد (۹/۴۱ درصد) به دست آمد. مصرف ۲۲۵ کیلوگرم کود گوگرد سبب افزایش ۶۱ درصدی درصد موسیلائز نسبت به تیمار عدم مصرف کود گوگرد (شاهد) شد و اختلاف معنی‌داری با این تیمار داشت (جدول ۸). مواد مؤثره اگرچه اساساً با هدایت فرآیندهای ژنتیکی ساخته می‌شوند، اما سنت آنها به طور بارزی تحت تأثیر عوامل محیطی قرار می‌گیرد، به طوریکه عوامل محیطی سبب تغییراتی در رشد و نمو گیاهان دارویی و نیز کمیت و کیفیت مواد مؤثره آنها می‌شود (Omidbaigi, 1995).

عملکرد موسیلائز

عملکرد موسیلائز تحت تأثیر دور آبیاری قرار گرفت (جدول ۷). با افزایش فواصل آبیاری و توازن با افزایش شدت تنفس کم آبی از میزان

خصوصاً بافت‌های فتوستتری شده است، بنابراین می‌توان یکی از عوامل افزایش غلظت کربوهیدرات را به این موضوع مرتبط دانست. مصرف سطوح مختلف کود گوگرد در این آزمایش باعث افزایش غلظت کربوهیدرات دانه اسفرزه نسبت به تیمار شاهد گردید (جدول ۷). با توجه به اثر مثبت کود گوگرد بر افزایش رشد رویشی خصوصاً بافت‌های فتوستتری گیاه می‌توان افزایش غلظت کربوهیدرات را به این عامل نسبت داد. این موضوع با نتیجه سایر محققین مطابقت دارد (Serraj & Sinclair, 2002; Loggoini et al., 1999).

حاصل شد (جدول ۸).

غلظت کربوهیدرات دانه

غلظت کربوهیدرات دانه تحت تأثیر دور آبیاری قرار گرفت (جدول ۷). برخلاف غلظت پرولین گیاه با افزایش سطح تنفس خشکی از میزان کربوهیدرات گیاه بطور معنی‌داری کاسته شد، به طوریکه تنفس شدید (سه بار آبیاری در طول فصل رشد) کمترین غلظت کربوهیدرات (۱۱/۷ میکروگرم گلوکز در گرم وزن تر) را به خود اختصاص داده بود (جدول ۸). از آنجا که آبیاری مطلوب باعث بهبود رشد رویشی گیاه

جدول ۷- تجزیه واریانس (میانگین مربعات) اثر تنفس خشکی و سطوح گوگرد بر صفات کیفی اسفرزه

Table 7- Analysis variance (means of squares) of effects of drought stress and sulphur levels of qualitative characteristics in psyllium

محتوی کربوهیدرات Carbohydrate content	محتوی پرولین Prolin content	عملکرد موسیلاز Mucilage yield	درصد موسیلاز Mucilage percent	محتوی گوگرد دانه Sulphur content of seed	درجه آزادی df	منابع تغییر S.O.V.
3.73 ns	159.51 ns	0.049 ns	12523.16 ns	0.0032 ns	3	تکرار Replication
378.72**	16619.7**	39.72**	397064.63**	0.0597**	2	تیمار آبیاری Irrigation (I)
2.1	119/09	0.29	5320.24	0.0019	6	اشتباه اصلی Main error
21.49*	2211.34**	3**	252800.99**	0.01150**	3	کود گوگرد Sulphur fertilizer (S)
1.19 ns	196.49*	0.05 ns	1364.39*	0.0002 ns	6	آبیاری × کود گوگرد I × S
4.96	58.80	0.19	4181.62	0.0003	27	اشتباه فرعی Sub error
-	-	-	-	-	47	کل Total
13.9	55.6	52.6	21.5	17.4		ضریب تغییرات (%) CV (%)

ns و *** به ترتیب نشان‌دهنده معنی‌دار در سطح احتمال پنج و یک درصد و غیرمعنی‌دار می‌باشد.
*, ** and ns are significant at 5 and 1 % probability levels and non-significant, respectively.

جدول ۸- مقایسه میانگین اثرات ساده تنفس خشکی و سطوح گوگرد بر خصوصیات کیفی اسفرزه

Table 8- comparison of means for simple effects of drought stress and sulphur levels on qualitative characteristics in psyllium

محتوی کربوهیدرات (درصد) Carbohydrate content (%)	محتوی پرولین (درصد) Proline content (%)	عملکرد موسیلاز (کیلوگرم در هکتار) Mucilage yield (kg.ha ⁻¹)	درصد موسیلاز Mucilage percent	محتوی گوگرد دانه (میلی گرم در لیتر) Sulphur content of seed (ppm)	تیمار Treatment	آبیاری (نوبت) Irrigation (time)
10.71 a	3.01 c	5.85 a	11.67 c	220.1 a*	8	
8.45 b	4.10 b	5.01 b	12.42 b	220.0 a	5	
7.11 c	4.81 a	3.12 c	16.71 a	219.7 a	3	

سطح گوگرد (کیلوگرم در هکتار)					
Sulphur level kg.ha ⁻¹)					
9.13 c	3.92 b	3.88 b	9.41 c	215.3 c	0
10.09 b	4.19 ab	4.01 b	10.52 b	220.2 b	75
11.87 a	4.97 a	5.52 a	14.78 a	225.1 a	150
12.14 a	4.97 a	5.91 a	15.09 a	226.5 a	225

* حروف مشابه در هر ستون، نشان‌دهنده عدم وجود تفاوت معنی‌دار در سطح احتمال پنج درصد براساس آزمون دانکن است.

* Means with the same letter(s) in each column have not significant difference at 5% probability level based on Duncan's test.

فتوصیر و عملکرد دانه را نشان می‌دهد گیاهانی دارای عملکرد دانه بالای خواهند بود که مواد فتوستتری بیشتری را در اندام‌های خود تجمع کنند. علاوه بر این، رابطه عملکرد دانه با صفات تعداد سنبله در بوته، تعداد دانه در سنبله، وزن هزار دانه و عملکرد بیولوژیکی مثبت و معنی‌داری بود. همچنین عملکرد دانه با صفت ارتفاع بوته همبستگی مثبت اما غیر معنی‌داری داشت (جدول ۹).

همبستگی ساده بین صفات کمی اسفرزه

نتایج همبستگی ساده بین عملکرد و اجزای عملکرد گونه دارویی اسفرزه تحت تأثیر سطوح مختلف گوگرد و تنش خشکی در جدول نه ارائه شده است. بین عملکرد بیولوژیکی با ارتفاع بوته، تعداد سنبله در بوته، تعداد دانه در سنبله، وزن هزار دانه و عملکرد دانه همبستگی مثبت و معنی‌داری مشاهده شد. این امر به خوبی ارتباط بین کارآیی

جدول ۹- خواص همبستگی بین عملکرد و اجزای عملکرد اسفرزه تحت تأثیر تنش خشکی و سطوح گوگرد

Table 9- Correlation coefficients between yield and yield components of psyllium affected by drought stress and sulphur level

عملکرد دانه Seed yield	عملکرد بیولوژیکی Biological yield	وزن هزار دانه 1000-seed weight	تعداد دانه در سنبله No. of seed per spike	تعداد سنبله در بوته No. of spike per plant	ارتفاع بوته Plant height	صفات Traits
1					1	ارتفاع بوته Plant height
				1	0.54*	تعداد سنبله در بوته No. of spike per plant
			1	0.63*	0.89**	تعداد دانه در سنبله No. of seed per spike
		1	-0.16 ns	0.78**	0.29	وزن هزار دانه 1000-seed weight
			1	0.66**	0.66**	عملکرد بیولوژیکی Biological yield
1	0.66**	0.56**	0.56**	0.66**	0.83 **	عملکرد دانه Seed yield
	0.47*	0.70**	0.54**	0.68**	0.22ns	

*، ** و ns به ترتیب نشان‌دهنده معنی‌دار در سطح احتمال پنج و بک درصد و غیرمعنی‌دار می‌باشد.

*، ** and ns are significant at 5 and 1 % probability levels and non- significant, respectively.

(۱۰). در بین سایر صفات کیفی نیز همبستگی مثبت و معنی‌داری بین درصد موسیلاژ و عملکرد موسیلاژ مشاهده شد ($r = +0.88$). نوروزپور و همکاران (Norozpoor et al., 2005) در آزمایشی گزارش کردند که درصد موسیلاژ و عملکرد دانه اسفرزه از همبستگی مثبت بالایی برخوردارند و با توجه به اینکه با افزایش فواصل آبیاری عملکرد دانه کاهش یافته این امر متعاقباً کاهش عملکرد موسیلاژ در واحد سطح را به دنبال دارد.

همبستگی ساده بین عملکرد دانه و خصوصیات کیفی

همانطور که مشاهده می‌شود عملکرد دانه در بیشتر موارد همبستگی مثبت و معنی‌داری با اجزاء کیفی دانه اسفرزه داشت. عملکرد دانه بالاترین همبستگی را با عملکرد موسیلاژ ($r = +0.71$) نشان داد. بدین ترتیب، هرچه عملکرد دانه بیشتر باشد، به تبع آن عملکرد موسیلاژ نیز افزایش می‌یابد. علاوه بر این، همبستگی عملکرد دانه با سایر صفات کیفی نیز مثبت اما غیرمعنی‌دار بود (جدول

Archive of SID

جدول ۱۰- ضرایب همبستگی بین عملکرد دانه و خصوصیات کیفی اسفرزه تحت تأثیر نتش خشکی و سطوح گوگرد

Table 10-Correlation coefficients between seed yield and qualitative characteristics in psyllium affected by drought stress and sulphur levels

صفات Traits	عملکرد دانه Seed yield	درصد موسیلاز Mucilage percent	عملکرد دانه Seed yield	محتوی کربوهیدرات Carbohydrate content	محتوی پرولین Prolin content	عملکرد موسیلاز Mucilage yield	محتوی کربوهیدرات Carbohydrate content
عملکرد دانه Seed yield	1						
درصد موسیلاز Mucilage percent		1	0.37 ^{ns}				
عملکرد موسیلاز Mucilage yield			0.71 ^{**}				
محتوی پرولین Prolin content				1	0.12 ^{ns}		
محتوی کربوهیدرات Carbohydrate content					0.12 ^{ns}	0.14 ^{ns}	0.52 ^{ns}
						0.19 ^{ns}	0.33 ^{ns}
							1
					-0.23 ^{ns}		

*، ** و ns به ترتیب نشان‌دهنده معنی‌دار در سطح احتمال پنج و یک درصد و غیرمعنی‌دار می‌باشد.
*, ** and ns are significant at 5 and 1 % probability levels and non-significant, respectively.

منابع

- Ahmadian, Tavassoli, A., and Amiri, E. 2011. The interaction effect of water stress and manure on yield components, essential oil and chemical compositions of cumin (*Cuminum cyminum* L.). African Journal of Agricultural Research 6(10): 2309-2315.
- Amin Pour, R., and Mousavi, S.F. 1995. Effects of irrigation times on developments stages, yield and yield components in cumin. Agricultural Sciences and Natural Resources 1(1): 1-7. (In Persian with English Summary)
- Ardakani, M.R., Abbas Zadeh, B., Sharifi Ashour Abadi, A., Lebaschi, M.H., and Pak Nejad, F. 2005. Evaluation of effects of water deficit on quality and quantity of mellisa (*Melissa officinalis* L.). Journal of Iranian Medicinal and Aromatic Plants 23(2): 251-261. (In Persian with English Summary)
- Asghari Pour, M. 2002. Effects of planting time and different seed rates on quality of psyllium. MSc Thesis of Agronomy, College of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad. (In Persian with English Summary)
- Ashraf, M., and Foolad, M.R. 2007. Roles of glycine betaine and proline in improving plant abiotic stress resistance. Environ. and Exp. Botany 59: 206-216.
- Bates, L.S., Waldren, S.P., Teare, I.D. 1973. Rapid determination of free prolin for water-stress studies. Plant and Soil 39: 205-207.
- Evans, W.C. 1996. Trease and Evans. Pharmacognosy. 14th Edition, Chapter 21, "Volatile oils and resins", Wiley, New York, 450 pp.
- Ghasemian, V. 2000. Study of micronutrients elements such as iron, zinc and manganese on the quantity and quality of seed soybean under West Azarbaijan. MSc Thesis of Agronomy, College of Agriculture, Tarbiat Modares. (In Persian with English Summary)
- Ghoulam, C., Foursy, A., and Fares, K. 2002. Effects of salt stress on growth, inorganic ions and proline accumulation in relation to osmotic adjustment in five sugar beets cultivars. Environmental and Experimental Botany 47: 39-50.
- Good, A., and Zaplachinski, S. 1994. The effects of drought on free amino acid accumulation and protein synthesis in *Brassica napus*. Physiologia Plantarum 90: 9-14
- Hasani, A., Omid Baigi, R., Heydari Sharif Abad, H. 2003. Effects of different Soil moisture content on growth, yield and accumulation of adaptative metabolites in basil. Journal of Water and Soil Sciences 17(2): (In Persian with English Summary)
- Heuer, B. 1994. Osmoregulatory role of proline in water stress and salt-stressed plants. P. 363-481. In: M. Pessarkli (Ed), Handbook of Plant and Crop Stress. Marcel Dekker pub. New York.
- Hocking, P.J., Randal, P.J., and Pinkerton, A. 1987. Sulphur nutrition of sunflower as affected by nitrogen supply: effects on vegetative growth, the development of yield component and seed yield and quality. Field Crops Research 16: 157-175
- Kazemi, F. 2000. Effects of different methods of drying and oil formation on the amount and essential oil ingredients of Roman chamomile flower (Flore Pleno). MSc Thesis of Horticulture, College of Agriculture,

- Tarbiat Modarres. (In Persian with English Summary)
- 15- Khan, M.J., Khan, M.H., and Khattak, R.A. 2006. Response of Maize to Different Levels of Sulphur. Communications in Soil Science and Plant Analysis 37: 41-51.
 - 16- Kolodziej, B. 2006. Effect of mineral fertilization on Ribwort plantation (*Plantago lanceolata L.*) yielding. *Acta Agrophysica* 8(3): 637-647.
 - 17- Lebaschi, M., and Sharifi Ashour Abadi, A. 2004. Growth indices of some medicinal plants under different drought Stress conditions. *Journal of Iranian Medicinal and Aromatic Plants* 20(3): 249-261. (In Persian with English Summary)
 - 18- Loggini, B., Scartazza, A., Brugnoli, E., and Navari-Izzo, F. 1999. Antioxidative defense system, pigment composition, and photosynthetic efficiency in two Wheat cultivars subjected to drought. *Plant Physiology* 119: 1091-1099.
 - 19- Mandal, K., Saravanan, R., and Maiti, S. 2008. Effect of different levels of N, P and K on downy mildew (*Peronospora plantaginis L.*) and seed yield of *Plantago ovata*. *Crop Protection* 27(6): 988-995.
 - 20- Misra, A., and Srivastava, N.K. 2000. Influence of water stress on Japanese mint. *Journal of Herbs, Spices and Medicinal Plants* 7(1): 51-58.
 - 21- Nadjafi, F., and Rezvan Moghaddam, P. 2002. Effects of different irrigation regimes and density on yield and Agronomic characteristics of psyllium (*Plantago ovata*). *Journal of Agricultural Sciences and Technologies*. (In Persian with English Summary)
 - 22- Norozpoor, G., and Rezvani Moghaddam, P. 2005. Effect of different irrigation intervals and plant density on yield and yield component of black cumin (*Nigella sativa L.*). *Iranian Journal of Field Crops Research* 3: 305-315. (In Persian with English Summary)
 - 23- Omidbaigi, R., Hassani, A., and Sefidkon, F. 2003. Essential oil content and composition of sweet basil (*Ocimum basilicum L.*) at different irrigation regimes. *Journal of Essential Oil Bearing Plant* s6: 104-108.
 - 24- Pandey, R.K., Marienville, J.W., and Adum, A. 2000. Deficit irrigation and nitrogen effect on maize in an aphelia environment. I. Grain yield components. *Agriculture Water Management* 46: 1-13.
 - 25- Patel, B.S., Patel, J.C., and Sadaria, S.G. 1996. Response of blond psyllium (*Plantago ovata L.*) to irrigation and phosphorus. *Indian Journal of Agronomy* 41: 311-314.
 - 26- Patel, N.C., and Patel, Z.G. 1993. Performance of safflower under different irrigation scheduling in sought Gujarat. *Annual Agric Research* 14: 109-110.
 - 27- Piri, I., Moussavi Nik, M., Tavassoli, A., Rastegaripour, F., and Babaeian, M. 2011b. Effect of irrigation frequency and application levels of sulphur fertilizer on water use efficiency and yield of Indian mustard (*Brassica juncea*). *African Journal of Biotechnology* 10(55): 11459-11467.
 - 28- Piri, I., Moussavi Nik., M., Tavassoli, A., and Rastegaripour, F. 2011a. Effect of irrigation intervals and sulphur fertilizer on growth analyses and yield of *Brassica juncea*. *African Journal of Microbiology Research* 5(22): 3640-3646.
 - 29- Pirzad, A., Alyari, H., Shakiba, M.R., Zehtab Salmasi, S., and Mohammadi, A. 2006. Essential oil content and composition of German chamomile (*Matricaria chamomilla L.*) at different irrigation regimes. *Journal of Agronomy* 5(3): 451-455.
 - 30- Poonia, K.L. 2000. Effect of planting geometry, nitrogen and sulphur on growth and yield of sunflower (*Helianthus annuus L.*). *Journal of Eco-Physiology* 3: 59-71.
 - 31- Refaat, A.M., and Saleh, M.M. 1997. The combined effect of irrigation intervals and foliar nutrition on sweet Basil plants. *Bulletin of Faculty of Agriculture University of Cairo* 48: 515-527.
 - 32- Safi Khani, F., Heydari Sharifi Abad, H., Siadat, A., Sharifi Ashour Abadi, A., Seyyed Nejad, M., and Abbas Zadeh, B. 2007. Effects of drought stress on yield and morphological characteristics of (*Dracocephalum moldavica*). *Journal of Iranian Medicinal and Aromatic Plants* 23(2): 183-194. (In Persian with English Summary)
 - 33- Sangale, P.B., Palil, G.D., and Daftardar, S.Y. 1998. Effect of foliar application of zinc, iron and boron on yield of safflower. *Journal of Maharashtra Agricultural Universities* 6: 65-66.
 - 34- Schlegel, H.G. 1956. Die verwertung organischer sauren durch chlorella in lincht. *Plata* 47: 510-515.
 - 35- Serraj, R., and Sinclair, T.R. 2002. Osmolyte accumulation: can it really help increase crop yield under drought conditions? *Plant, Cell and Environment* 25: 333-341.
 - 36- Slama, I., Messedi, D., Ghnaya, T., Savoure, A., and Abdelly, C. 2006. Effect of water deficit on growth and proline metabolism in *Sesuvium portulacastrum L.*. *Envi. and Exper. Botany*, 56: 231-238.
 - 37- Tatari, M. 2004. Effects of different salinity levels and irrigation times on growth and yield of Cumin growth and yield under Mashhad conditions. MSc Thesis of Agronomy, College of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad, Iran. (In Persian with English Summary)
 - 38- Tavassoli, A., Ghanbari, A., Amiri, E., and Paygozar, Y. 2010. Effect of different rates of fertilizer, manure and micronutrients on chamomile. *International Journal of Ecology, Environment and Conservation* 16(1): 99-104.
 - 39- Yadav, O.P., and Bhathagar, S.K. 2001. Evaluation of indices for identification of pearl millet cultivars adapted to stress and non stress condition. *Field Crops Science* 70: 201-208.
 - 40- Zhao, F.J., Hawkesford, M.J., and McGrath, S.P. 1999. Sulphur assimilation and effects on yield and quality of wheat. *Journal of Cereal Science* 30: 1-17.